



PRENUMERATA

kwartalnas

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 55 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych doku-
mentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 254. Obwieszczenie Ministra Skarbu
z dnia 27 lipca 1931 roku o wartości jednego gra-
ma czystego złota.

Poz. 255. Rozporządzenie Ministra Przemysłu
i Handlu z dnia 24 lipca 1931 r. w sprawie wy-
dawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów
polskich, działających na terytorjum Estonji.

Ruch służbowy w Ministerstwie Przemysłu
i Handlu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

254.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 27 lipca 1931 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932)—ustalam na miesiąc sierpień 1931 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) Jan Piłsudski.

255.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 24 lipca 1931 r.

w sprawie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Estonji.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1928 r. w sprawie ratyfikacji traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Polską a Estonją, podpisanego w Tallinnie dnia 19 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r., Nr. 3, poz. 28) i art. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. w sprawie ratyfikacji protokołu dodatkowego, podpisanego w Tallinnie dnia 5 lipca 1929 r., do traktatu handlowego i nawigacyjnego między Polską a Estonją, podpisanego w Tallinnie dnia 19 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r., Nr. 16, poz. 79), oraz w wykonaniu art. IV tegoż protokołu dodatkowego (Dz. U. R. P. z 1931 r., Nr. 38, poz. 300), zastępującego tekst artykułu XII traktatu handlowego i nawigacyjnego między Polską a Estonją, podpisanego w Tallinnie dnia 19 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r., Nr. 38, poz. 298), — zarządzam, co następuje:

§ 1. Dla kupców, przemysłowców oraz ich komiwojażerów, wykupujących świadectwa przemysłowe w myśl art. 6 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550), oraz podlegających

ustawowym podatkom, udających się na terytorjum Estonji, wydaje się komiwojażerskie karty legitymacyjne według wzoru, załączonego do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Wymienione w § 1 karty legitymacyjne wydaje się z ważnością na jeden rok od daty wystawienia.

§ 3. Wydawanie kart legitymacyjnych, wymienionych w § 1, porucza się:
Izbie Przemysłowo-Handlowej w Warszawie,
Izbie Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy,
Izbie Przemysłowo-Handlowej w Grudziądzu,
Izbie Przemysłowo-Handlowej w Krakowie,
Izbie Przemysłowo-Handlowej w Lublinie,
Izbie Przemysłowo-Handlowej we Lwowie,
Izbie Przemysłowo-Handlowej w Łodzi,
Izbie Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu,
Izbie Przemysłowo-Handlowej w Sosnowcu,
Izbie Przemysłowo-Handlowej w Wilnie oraz
Izbie Handlowej w Katowicach i
Izbie Handlowej i Przemysłowej w Bielsku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Dr. F. Zarzycki.

Załącznik do rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dnia 24 lipca 1931 r. (poz. 255).

WZÓR KARTY LEGITYMACYJNEJ DLA KOMIWOJAŻERÓW.

Rzeczpospolita Polska.
République Polonaise.
Republic of Poland.

Władza wystawiająca legitymację.
Autorité de délivrance — Issuing Office.
Karta legitymacyjna dla komiwojażerów.
Carte de Légitimation pour Voyageurs de Commerce.
Identity Card for Commercial Travellers.
Ważne w ciągu 12 miesięcy od daty wystawienia.
Valable pendant 12 mois à compter de la date de délivrance.
Valid for twelve months including the day of issue.

Ważne w
Bon pour
Good for

Nr. karty
No. de la carte
No. of identity card

Zaświadcza się niniejszem, że okaziciel karty tej

Il est certifié par la présente que le porteur de cette carte

It is hereby certified that the bearer of this card

Pan
M. Mr.

urodzony w
né à, — born at

zamieszkały w
demeurant à — living at

. ulica Nr.
. rue No. street No.

posiada 1)
possède — is owner

w
à — at

pod firmą handlową
sous la raison de commerce — for the purpose of trade

(lub) jest komiwojażerem w służbie firmy (firm)

(ou) est commis-voyageur au service de la (des) maison (s)

(or) is a commercial traveller employed by the firm (s) of

w
à — at

która posiada (które posiadają) 1)
qui possède (nt) — which possess (es)

pod firmą
sous la raison de commerce — for the purpose of trade

Wobec tego, że okaziciel niniejszej karty chce poszukiwać zamówień w wyżej wymienionych krajach i czynić zakupy na rachunek wspomnianej (wspomnianych) firmy (firm), zaświadcza się, iż rzeczona firma (rzeszone firmy) jest upoważniona (są upoważnione) do wykonywania swego przemysłu i swego handlu w i płaci (a) należne z tego tytułu podatki.

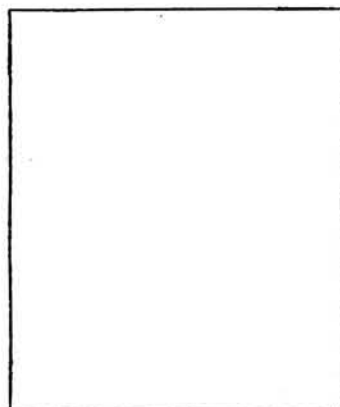
Le porteur de cette carte se proposant de recueillir des commandes dans les pays susvisés et de faire des achats pour la (les) maison (s) dont il s'agit, il est certifié que ladite (lesdites) maison (s) est (sont) autorisée (s) à pratiquer son (leurs) industrie (s) et son (leurs) commerce (s) à et y paie (nt) les contributions légales à cet effet.

The bearer of this card intends to solicit orders in the above mentioned countries and to make purchases for the firm (s) referred to. It is hereby certified that the said firm (s) is (are) authorised to carry out its (their) business and trade at and that it pays (they pay) the taxes, as provided by law for this purpose.

dnia
le
the

Podpis kierownika firmy (firm).
Signature du chef de la (des) maison (s).
Signature of the head of the firm (s).

Rysopis okaziciela.
Signalement du porteur.
Description of the bearer.



Wiek

Age

Age

Wzrost

Taille

Height

Włosy

Cheveux

Hair

Znaki szczególne

Signes particuliers

Special marks

Podpis okaziciela.
Signature du porteur.
Signature of the bearer.

dnia
le
the

Podpis władzy wystawiającej.
Signature de l'autorité de délivrance.
Signature of the issuing office.

1) oznaczenie fabryki lub handlu.
indication de la fabrique ou du commerce.
state of articles or nature of the trade.

N. B. Rubrykę 1 formularza wypełnić tylko w wypadku, o ile chodzi o kierownika przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego.

N. B. On ne doit remplir que, la rubrique 1 du formulaire, lorsqu'il s'agit du chef d'un établissement commercial ou industriel.

N. B. The first entry should only be completed for heads of commercial or manufacturing businesses.

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE PRZEMYSŁU I HANDLU.

W Zarządzie Centralnym.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Stecki Tadeusz, Starszy Referent w VI st. sł. i **Ślicznikowska Zofja**, Sekretarz w IX st. sł. na zasadzie art. 29 ustęp ostatni ustawy emer., z dn. 31.VII. 1931 r.

Przeniesiony:

Sadowski Jan Sydney Władysław, Naczelnik Wydziału w V st. sł. na stanowisko Radcy Handl. przy Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej w Londynie w dotychczasowym st. sł., z dn. 16.VII. 1931 r.

W Urzędzie Patentowym Rz. P.

Zwolniony:

Inż. **Jodkiewicz Henryk**, prow. Radca Urz. Patent. w VI st. sł. na własną prośbę, z dn. 31.VII. 1931 r.

W Wojewódzkim Wydziale Przemysłowym w Wilnie.

Przeniesiony w stan spoczynku:

Inż. **Ślawiński Wacław**, Nacz. Wydz. Przem. w V st. sł. na podstawie art. 28 punkt a ustawy emer., z dn. 31.VII. 1931 r.

W Urzędzie Morskim w Gdyni.

Mianowany:

Inż. **Wenda Tadeusz**, Starszy Referent w V st. sł. ad pers., Naczelnikiem Wydziału w V st. sł., z dn. 1.VII. 1931 r.

Przy Ambasadach Rz. P. Polskiej.

Mianowany:

Sapieha Andrzej, prow. Radca Handl. w VI st. sł. przy Ambasadzie Rz. P. Polskiej w Waszyngtonie, z dn. 16.VII. 1931 r.

Przeiesieni:

Kozieł-Poklewski Alfons, Radca Handlowy w V st. sł. przy Ambasadzie Rz. P. Polskiej w Londynie i

Wańkiewicz Witold, Radca Handlowy w V st. sł. przy Ambasadzie Rz. P. Polskiej w Waszyngtonie — do Centrali Ministerstwa Przemysłu i Handlu na stanowiska Radców Ministerjalnych w dotychczasowym st. sł., z dn. 16.VII. 1931 r.

W Administracji Miar.

Przeniesieni:

Garczyński Eugenjusz, Inspektor leg. w VII st. sł. w Warszawskim Okręgowym Urz. Miar — do Głównego Urzędu Miar, z dn. 1.VII. 1931 r.

Komarowa Marja, prow. Rejestrator w X st. sł. w Lwowskim Okręgowym Urzędzie Miar — do Miejscowego Urzędu Miar w Krakowie, na własną prośbę, z dn. 1.VII. 1931 r.

Zwolniony:

Feldman Romuald, prow. Legalizator w IX st. sł. w Miejscowym Urzędzie Miar w Rzeszowie, na podstawie art. 62 ustawy o państw. służbie cywilnej, z dn. 15.VI. 1931 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że pomiędzy Rządem Polskim a Rządem Chińskim wymienione zostały dn. 1-go i 3-go lipca 1930 r. noty o następującem brzmieniu dosłownem:

Przekład.

Nankin, dnia 1 lipca 1930.

Do

Jego Ekscelencji

Dra Chengting T. Wang,

Ministra Spraw Zagranicznych

Nankin

Panie Ministrze.

Mam zaszczyt podać do wiadomości Waszej Ekscelencji, że obywatele chińscy, przebywający w Polsce, we wszystkich swych sprawach sądo-

wych, cywilnych i karnych podlegają jurysdykcji sądów powszechnych, wskazanych w Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 lutego 1928. Co się tyczy pełnomocników, adwokatów i tłumaczy, do których ci obywatele mogą się zwracać, są stosowane przepisy zawarte w:

1) ustawie o ustroju sądów powszechnych z 6 lutego 1928, uzupełnionej ustawą z 4 marca 1929;

2) Dekrecie z 24 grudnia 1918, dotyczącym statutu tymczasowego Palestry Państwa Polskiego, stosowanego w okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie;

3) Ustawie o adwokaturze z 18 lipca 1924, stosowanej w okręgach Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz w górnośląskiej części Sądu Apelacyjnego w Katowicach;

4) w Ustawie o adwokaturze z 6 lipca 1868, obowiązującej w okręgach Sądów Apelacyjnych we Lwowie i Krakowie i w części Śląskiej Cieszyńskiej okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach;

5) w Kodeksie postępowania karnego z 19 marca 1928 r. wraz z przepisami wprowadzającymi;

6) w Kodeksie postępowania cywilnego z 20 listopada 1864 r., stosowanym w okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie;

7) w Kodeksie postępowania cywilnego z 30 stycznia 1877 r., stosowanym w okręgach Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz w górnośląskiej części okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach;

8) w Kodeksie postępowania cywilnego z 1 sierpnia 1895 r., stosowanym w okręgach Sądów Apelacyjnych we Lwowie i Krakowie oraz w części cieszyńskiej okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Byłbym nader obowiązany Waszej Ekscelencji, gdyby zechciała powiadomić mnie, jakie ustawy i rozporządzenia dotyczą kompetencji sądów, pełnomocników, adwokatów i tłumaczy we wszelkich sprawach sądowych, cywilnych i karnych, obywateli polskich w Chinach.

Proszę Pana, Panie Ministrze, przyjąć za pewnienie mego najwyższego poważania.

(—) J. Barthel de Weydenthal,

Delegat Pełnomocny.

Przekład.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Republiki Chińskiej

Nankin.

Nankin, 3 lipca 1930.

Do

Pana Jerzego Barthel de Weydenthal

Delegata Pełnomocnego Polski w Chinach

Nankin.

Panie Delegacie Pełnomocny.

Śpieszę potwierdzić odbiór listu Pana z d. 1 b. m., następującej treści:

„Mam zaszczyt podać do wiadomości Waszej Ekscelencji, że obywatele chińscy, przebywający w Polsce, we wszystkich swych sprawach sądowych cywilnych i karnych podlegają jurysdykcji sądów powszechnych wskazanych w Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 lutego 1928. Co się tyczy pełnomocników, adwokatów i tłumaczy, do których ci obywatele mogą się zwracać, są stosowane przepisy zawarte w:

1) Ustawie o ustroju sądów powszechnych z 6 lutego 1928, uzupełnionej ustawą z 4 marca 1929;

2) Dekrecie z 24 grudnia 1918, dotyczącym statutu tymczasowego Palestry Państwa Polskiego, stosowanego w okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie;

3) Ustawie o adwokaturze z 18 lipca 1924, stosowanej w okręgach Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz w górnośląskiej części Sądu Apelacyjnego w Katowicach;

4) w Ustawie o adwokaturze z 6 lipca 1868 r., obowiązującej w okręgach Sądów Apelacyjnych we Lwowie i Krakowie i w części Śląskiej Cieszyńskiej okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach;

5) w Kodeksie postępowania karnego z 19 marca 1928 r. wraz z przepisami wprowadzającymi;

6) w Kodeksie postępowania cywilnego z 20 listopada 1864 r., stosowanym w okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie;

7) w Kodeksie postępowania cywilnego z 30 stycznia 1877 r., stosowanym w okręgach Sądów

Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz w górnośląskiej części okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Byłbym nader obowiązany Waszej Ekscelencji, gdyby zechciała powiadomić mnie, jakie ustawy i rozporządzenia dotyczą kompetencji sądów, pełnomocników, adwokatów i tłumaczy we wszelkich sprawach sądowych cywilnych i karnych obywateli polskich w Chinach“.

Mam zaszczyt powiadomić Pana, że obecnie obowiązują postanowienia następujące:

Co się tyczy jurysdykcji obywateli polskich w Chinach w procesach tak cywilnych, jak i karnych, oraz używania tłumaczy, mają zastosowanie:

1) Ustawa o ustroju sądownictwa z 28 dnia 12 — 3 m 3 miesiąca roku 1^o Suen Tong dynastji Tsing (7 lutego 1910), uzupełniona rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 20 dnia 6^o miesiąca roku IV Republiki (20 czerwca 1915);

2) dekret prezydenta z 31 dnia 10 miesiąca roku IX Republiki (31 października 1920) uzupełniony rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 21 dnia 12 miesiąca roku IX Republiki (21 grudnia 1920) dotyczący ustanowienia sądów w specjalnej strefie kolei Wschodnio-Chińskiej;

3) dekret prezydenta z 23 dnia 5 miesiąca roku VIII Republiki (23 maja 1919) uzupełniony instrukcjami Ministra Sprawiedliwości z 23 dnia 10 miesiąca roku VIII Republiki (23 października 1919), dekret prezydenta z 30 dnia 10 miesiąca roku IX Republiki (30 października 1920) i dekret prezydenta z 25 dnia 11 miesiąca roku XV Republiki (25 listopada 1926) w sprawie sądenia spraw cywilnych i kryminalnych, dotyczących cudzoziemców;

4) Ustawa Rządu Narodowego z 12 dnia 8 miesiąca roku XVI Republiki (12 sierpnia 1927) dotycząca utrzymania w mocy poprzednich ustaw.

Co się tyczy przepisów, dotyczących pełnomocników przed sądami tak cywilnymi, jak karnymi, stosowane są postanowienia kodeksów postępowania cywilnego, ogłoszonych dekretem prezydenta z 22 dnia 7 miesiąca roku X Republiki (22 lipca 1921) i dekretem z 2 dnia 3 miesiąca tegoż roku (2 marca 1921), jako też postanowienia kodeksu postępowania karnego z 28 dnia 7 miesiąca roku XVII Republiki (28 lipca 1928).

Względem adwokatów stosowany jest regulamin adwokacki, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa Sprawiedliwości z 23 dnia 7 9 miesiąca roku XVI Republiki (23 lipca 1927) i przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 24 dnia 12 miesiąca roku IX Republiki (24 grudnia 1920), zmienionem przez rozporządzenie z 25 dnia 2 miesiąca roku XI Republiki (25 lutego 1922), dotyczące dopuszczenia przez sądy adwokatów cudzoziemskich.

Proszę Pana, Panie Delegacie Pełnomocny, przyjąć zapewnienia mego wysokiego poważania.

(podpisano)

Chengting T. Wang

Minister Spraw Zagranicznych
Rządu Narodowego
Republiki Chińskiej.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcji Wydawnictw Państwowych.

—:o:—

W dążeniu do ułatwienia Zarządom Spółek Akcyjnych stwierdzenia kompetencji członków Zarządu, podpisujących listy załącznikowe przy składaniu ogłoszeń w „Monitorze Polskim“—uznano za możliwe i wystarczające jako dowód prawny przyjmowanie, na równi z wyciągami z rejestru handlowego jako też odpisami od nośnego ustępu rejestru — zaświadczeń właściwych Izb przemysłowo-handlowych, stwierdzających, iż składający ogłoszenie uprawniony jest do podpisywania korespondencji i zarządzeń firmy.

Jednocześnie przypomina się, że podpisy firmowe na listach załącznikowych, zazwyczaj nieczytelne, należy zaopatrywać w powtórzenie każdego nazwiska pismem maszynowym.